23. రెండు ప్రపంచాలు
(23. The Two Worlds)

IMX ఇన్‌స్టిట్యూట్ గవర్నర్ల బోర్డు, అధ్యాపకుల అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు మరియు కేస్/కోర్సు మెటీరియల్ అభివృద్ధిపై చాలా ఆసక్తి కనబరిచింది. బోర్డు 1992-93లోనే ఒక దృక్పథ ప్రణాళికను ఆమోదించింది, కానీ పెద్దగా పురోగతి కనిపించలేదు. 2000వ సంవత్సరంలో, ఈ సంస్థ ఒక పిహెచ్.డి. కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించింది, కానీ దానిని విస్తరించలేకపోయింది మరియు 2015 వరకు గల 15 సంవత్సరాలలో, కేవలం మూడు డజన్ల మంది డాక్టరేట్ విద్యార్థులు మాత్రమే పట్టభద్రులయ్యారు. అయినప్పటికీ, వివిధ స్థాయిలలో అధ్యాపకుల అభివృద్ధి కోసం ఒక సమన్వయ పద్ధతిలో, నిరంతర, జీవితకాల కృషి జరగలేదు. సంస్థలోని అధ్యాపకుల అభివృద్ధి కోసం, దేశ విదేశాలలో జరిగే సమావేశాలకు హాజరయ్యేందుకు భత్యం ప్రవేశపెట్టబడింది, కానీ దానిని కొద్దిమంది యువ అధ్యాపకులు మాత్రమే, అది కూడా కేవలం అంతర్జాతీయ సమావేశాలలో పాల్గొనడానికి ఉపయోగించుకున్నారు. సీనియర్ అధ్యాపకుల స్వతంత్ర పరిశోధన చాలా నిస్తేజంగా ఉండేది మరియు ప్రచురణ తప్పనిసరి అయిన డాక్టరేట్ విద్యార్థులు తయారుచేసిన పరిశోధనా పత్రాలకు తమ పేరును జోడించడంతోనే చాలామంది సంతృప్తి చెందేవారు. కోర్సు మెటీరియల్ విషయంలో, కేస్ డెవలప్‌మెంట్ వర్క్‌షాప్‌లు మరియు కార్యక్రమాల కోసం గణనీయ సంఖ్యలో అధ్యాపకులను విదేశాలకు పంపినప్పటికీ, దాదాపు ఏమీ జరగలేదు. పుస్తకాలు రాయడం అరుదుగా ఉండేది మరియు దానికి ప్రోత్సాహం లభించలేదు.

1999లో చేరిన కొత్త డైరెక్టర్ జాతీయ, అంతర్జాతీయ సెమినార్లు, సమావేశాల నిర్వహణను ప్రోత్సహించగా, 2003లో చేరి పదేళ్లకు పైగా ఆ పదవిలో ఉన్న ఆయన వారసుడు డాక్టర్ వికాస్ దానిని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. అది సమయం, డబ్బు వృధా అని, అధ్యాపకులు సమావేశాలకు హాజరయ్యే పేరుతో విహారయాత్రలకు వెళ్లడానికి ఆ డబ్బును వాడుకుంటున్నారని ఆయన భావించారు. ఇతర మేనేజ్‌మెంట్ స్కూళ్ల అధ్యాపకులకు శిక్షణ ఇచ్చే విషయంలో, ఫ్యాకల్టీ డెవలప్‌మెంట్ సెంటర్‌ను ఏర్పాటు చేయాలని బోర్డు చాలా ఆసక్తిగా ఉన్నప్పటికీ, మానవ వనరుల అభివృద్ధి మంత్రిత్వ శాఖ (MHRD)కి ప్రతిపాదనలు పంపే ప్రయత్నాలు విఫలమయ్యాయి. ఎందుకంటే, ఆ ప్రతిపాదనలు సాధారణంగా పునరావృతమయ్యే మరియు పునరావృతం కాని ఖర్చుల కోసం భారీ గ్రాంట్లను కోరాయి. (వీటిలో, స్పాన్సర్డ్ శిక్షణా కార్యక్రమాల (కన్సల్టెన్సీగా పరిగణించబడే) రేటుకు అనుగుణంగా ఉండటానికి, గౌరవ వేతనం అనే ఒక పెద్ద భాగం ఉండేది). ఇన్‌స్టిట్యూట్ యొక్క ఓపెన్ MDP అంతగా ఆకట్టుకోని హాజరుతో కుంటుపడుతున్నప్పటికీ, స్పాన్సర్డ్ శిక్షణ మంచి ఆదాయాన్ని మరియు మిగులును తెచ్చిపెట్టింది. బోర్డు దీనిని అభినందించింది మరియు స్పాన్సర్డ్ శిక్షణ ద్వారా కార్పస్ ఫండ్ పరిమాణం నిరంతరం పెరగడం, అలాగే MBA ఫీజులు పెరగడం (ఏడేళ్లలో నాలుగు రెట్లు పెరిగాయి) పట్ల సంతోషంగా ఉంది.

ఓపెన్ ఫ్యాకల్టీ డెవలప్‌మెంట్ ప్రోగ్రామ్ (FDP) విఫలమవడానికి గల కారణాలలో ఒకటి ఖర్చు. డైరెక్టర్ మరియు తదనంతర MDP చైర్మన్లు, స్పాన్సర్డ్ MDPల మాదిరిగానే అధిక రుసుములను లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నారు. ఈ రుసుములు, ఓపెన్ FDPలో పాల్గొనేవారు భరించగలిగే దానికంటే ఐదు నుండి

పది రెట్లు ఎక్కువగా ఉండేవి. అయినప్పటికీ, ఓపెన్ FDPలో పాల్గొనేవారు భరించగలిగే రుసుములతో వారి సొంత ఖర్చులన్నీ భర్తీ అయ్యేవి మరియు చాలా సౌకర్యాలు నిరుపయోగంగా ఉండేవి (వాటి నిర్వహణ మరియు మరమ్మత్తులకే పూర్తి ఖర్చులు అయ్యేవి). భవన నిర్మాణ వ్యయాన్ని అప్పటికే MHRD చెల్లించింది, కాబట్టి దానికి ఎటువంటి రుసుము అవసరం లేదు. FDPలో పాల్గొనేవారికి అందుబాటులో ఉండే తక్కువ ఖర్చుతో ఇన్స్టిట్యూట్ ఎనిమిది నుండి పది FDPలకు మద్దతు ఇవ్వగలిగేది.

మరో ప్రధాన సమస్య అధ్యాపకుల అయిష్టత. కనీస పనిభారం అవసరాన్ని తీర్చిన తర్వాత, చాలామంది అంతర్జాతీయ సదస్సులో సమర్పించడానికి ఒక పరిశోధనా పత్రం రాయడానికో లేదా ప్రాయోజిత శిక్షణా కార్యక్రమాలలో తరగతులు తీసుకుని భారీ గౌరవ వేతనం సంపాదించడానికో ఆసక్తి చూపేవారు.

మిగిలిన వారు, ముఖ్యంగా తదుపరి పదోన్నతి వంటివి పొందడానికి గానీ, కోల్పోవడానికి గానీ ఏమీ లేని పూర్తిస్థాయి ప్రొఫెసర్లు, కనీస పనిభారం అవసరాన్ని తీర్చిన తర్వాత గాసిప్‌లు, రాజకీయాలు మరియు కలహాలతోనే సంతృప్తి చెందేవారు. విద్యా పరిపాలన పదవికి గౌరవం ఉండేది కాదు, ఎందుకంటే ఆ పదవులు డైరెక్టర్‌కు నచ్చిన వారికి పంచిపెడతారని భావించేవారు.

అయినప్పటికీ, ఇతర విషయాలలో నిమగ్నమవ్వడానికి ప్రయత్నించిన కొందరు తీవ్ర ఆశావాదులు అనేక అడ్డంకులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. సమావేశాలు, సెమినార్లు మరియు బహిరంగ అధ్యాపక అభివృద్ధి కార్యక్రమాలను నిర్వహించడం వంటివి మరింత శ్రమతో కూడుకున్న పనులు కావడంతో, డైరెక్టర్ నుండి సంపాదనకు ప్రోత్సాహం లేదా ప్రశంసలు పొందడం అటుంచితే, వాటికి అధ్యాపకుల పనిభార నిబంధనలలో కూడా చోటు దక్కలేదు. ఎవరైనా రెండు కార్యక్రమాలు నిర్వహించడానికి ముందుకు వస్తే, డైరెక్టర్ ఒకదానికంటే ఎక్కువ అనుమతించేవారు కాదు. ఆయన బహిరంగ FDPలను ఎన్నడూ ప్రారంభించలేదు లేదా వాటిలో పాల్గొన్నవారిని కలవలేదు. డైరెక్టర్ యొక్క ఈ వైఖరితో ప్రోత్సహించబడిన MDP కార్యాలయ సిబ్బంది కూడా, డైరెక్టర్ నుండి సంపూర్ణ ఆమోదాలు లభించినప్పటికీ, MDP ఛైర్మన్/డైరెక్టర్ నుండి పదేపదే అనుమతులు పొందమని అడిగి ఆటంకాలు సృష్టించారు. ఒక సహాయకుడు ఏకంగా ఒక సీనియర్ ప్రొఫెసర్‌తో, ఇన్‌స్టిట్యూట్ కోర్సు మెటీరియల్ ఇవ్వడం ఆపేసిందని, మరియు ఆ మెటీరియల్ దాదాపు 200 పేజీలు ఉన్నందున, కోఆర్డినేటర్ (ఆ ప్రొఫెసర్) ఎంతో శ్రమతో తయారుచేసిన కోర్సు మెటీరియల్/కేస్ మెటీరియల్‌ను జిరాక్స్ చేయడానికి ప్రత్యేక అనుమతి తీసుకోవాలని చెప్పేంత వరకు వెళ్ళాడు. తాను అలాంటి అనుమతి కోరబోనని, కానీ పాల్గొనేవారి కోసం మెటీరియల్ సిద్ధం చేయకపోతే, తాను కార్యక్రమానికి హాజరుకాబోనని ప్రొఫెసర్ బదులిచ్చారు. ఎందుకంటే, తరగతి చర్చకు ఆధారమయ్యే కోర్సు మెటీరియల్/కేస్ మెటీరియల్ లేకుండా తాను ఏ క్లాసునూ నిర్వహించలేనని ఆయన అన్నారు. కోఆర్డినేటర్ అప్పుడప్పుడు తాను కొన్ని తరగతులకు ఆహ్వానించిన అతిథుల కోసం టాక్సీ ఛార్జీలు చెల్లించాల్సి వచ్చేది లేదా వారినే భరించమని కోరాల్సి వచ్చేది. ప్రోగ్రామ్ అసిస్టెంట్ చెల్లింపులు సర్దుబాటు చేయడంలో ఇబ్బందులు సృష్టించేవారు. ఒకసారి IMX బోర్డు సభ్యుడు ఒక లెక్చర్‌కు వచ్చి, ఒక కాగితంపై రూ. 600/- టాక్సీ ఛార్జీని క్లెయిమ్ చేశారు. ఆ తర్వాత అసిస్టెంట్, ఆ క్లెయిమ్‌పై అతిథి సంతకం తీసుకోవాలని కోఆర్డినేటర్‌ను అడిగారు. అంటే, సంతకం కోసం ఒక వ్యక్తిని టాక్సీలో పంపడానికి కోఆర్డినేటర్ తన

జేబులోంచి రూ. 600/- చెల్లించాల్సి వచ్చింది. ఆ సమస్యను పరిష్కరించుకోవడానికి ఆయనే స్వయంగా ఆ బిల్లు చెల్లించారు.

డైరెక్టర్ డాక్టర్ వికాస్ పదవి నుంచి వైదొలిగిన తర్వాత కూడా పరిస్థితుల్లో పెద్దగా మార్పు రాలేదు. గత మూడేళ్లుగా పదవీ విరమణ తర్వాత కూడా ప్రతి ఏటా ఉచితంగా ఒక ఓపెన్ ఎఫ్‌డిపిని నిర్వహిస్తున్న ఏకైక అధ్యాపకుడైన ప్రొఫెసర్ అభిమన్యు, 2014 అక్టోబర్‌లో చేసిన అభ్యర్థన మేరకు, యాక్టింగ్ డైరెక్టర్ (ఏసీ) డాక్టర్ నాగేంద్ర, ఆయన ఇప్పుడు పదవీ విరమణ చేసినందున, సంస్థలో రెగ్యులర్ సేవలో ఉన్న అధ్యాపకుడే ఈ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించాలని సూచించారు. అలాంటి అధ్యాపకులను ఎక్కడి నుంచి తీసుకురావాలనేది చర్చనీయాంశంగా మారింది. ఏడుగురు రెగ్యులర్ అధ్యాపకులలో ఒకరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది అలా చేయడానికి ఆసక్తి చూపిస్తే, పదవీ విరమణ తర్వాత ప్రొఫెసర్ అభిమన్యు దానిని చేయవలసిన అవసరం లేదు. ప్రొఫెసర్ అభిమన్యు ఎలాగోలా ఒక యువ అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ అయిన డాక్టర్ వీరేంద్రను ఒప్పించి, ఆ కార్యక్రమాన్ని లాంఛనంగా సమన్వయం చేయించారు.

డాక్టర్ వీరేంద్ర ఆ అభ్యర్థనను అంగీకరించారు మరియు ఆమోదం కోసం ఆ ప్రతిపాదనను ఏసీకి సమర్పించారు. అప్పుడు డైరెక్టర్, తాను తన విచక్షణను ఉపయోగించదలచుకోలేదని, వ్యవస్థ ద్వారానే ముందుకు వెళ్లాలనుకుంటున్నానని చెప్పి, ఆ ప్రతిపాదనను ఎం.డి.పి ఛైర్మన్‌కు (మరొక అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్) పంపారు. ఆయన, ఈ విషయంపై నిర్ణయం తీసుకునే ముందు, ఎం.డి.పి కమిటీతో చర్చించి, ఎఫ్.డి.పి కోసం ఒక విధానాన్ని రూపొందించాలని నిర్ణయించారు.

మూడు నెలల తర్వాత, FDP కోసం రిజిస్ట్రేషన్ ఫీజుగా రూ. 15,000/- వసూలు చేయాలని MDP ఛైర్మన్ తెలియజేశారు. ఈ కార్యక్రమం ఏ వృత్తిపర సంస్థ ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడుతుందో, ఆ సంస్థ యొక్క పాలక మండలి రూ. 10,000/- వసూలు చేయడానికి అనుమతించింది, కానీ గతంలో డైరెక్టర్ ఆ వృత్తిపర సంస్థ సూచించిన ఏకరీతి తక్కువ ఫీజునే పాటిస్తూ వచ్చారు. FDPని నిర్వహిస్తున్న ఇతర భాగస్వామ్య సంస్థలు కూడా ఏకరీతి ఫీజు వసూలు చేయడానికి అంగీకరించాయి. అవి సోదర సంస్థలు, అన్నీ MHRD ద్వారా ప్రోత్సహించబడ్డాయి మరియు అధ్యాపకుల తీవ్ర కొరత ఉన్న విభాగంలో ఈ కార్యక్రమం ఉన్నందున, జాతీయ ప్రయోజనం కోసం తక్కువ ఫీజు వసూలు చేశాయి. IMX ఆ వృత్తిపర సంస్థ యొక్క రిజిస్టర్డ్ కార్యాలయం మరియు దాని క్యాంపస్‌లో ఆ సంస్థ యొక్క రిజిస్టర్డ్ కార్యాలయాన్ని కలిగి ఉండటానికి బోర్డు అనుమతి ఇచ్చింది. IMX పాలక మండలిలోని ఇద్దరు సభ్యులు ఆ వృత్తిపర సంస్థ యొక్క పాలక మండలిలో కూడా సభ్యులుగా ఉన్నారు.

నెలలు గడిచాయి. ఈలోగా, కార్యక్రమాన్ని రెండవ క్యాంపస్‌లో నిర్వహించాల్సి ఉన్నందున, ఇతర క్యాంపస్ MDP ఛైర్మన్ ఆమోదం కూడా తీసుకోవలసి ఉంటుందని AC డాక్టర్ వీరేంద్రను అడిగారు. తాను ప్రధాన క్యాంపస్ MDP ఛైర్మన్‌తోనే ముందుకు వెళ్లాలనుకుంటున్నానని ఆ ఇతర MDP ఛైర్మన్ చెప్పారు. అయితే, పాల్గొనేవారిని విద్యార్థుల హాస్టల్‌లో ఉంచగలిగితే, తక్కువ రుసుముల కోసం తాను అభ్యర్థించగలనని ఆయన ప్రతిపాదించారు. అయితే, వివిధ మేనేజ్‌మెంట్ సంస్థల నుండి పాల్గొంటున్న చాలా మంది అధ్యాపకులు వారి కంటే తమ సంస్థలు మరియు విశ్వవిద్యాలయాలలో ఉన్నత హోదాలు మరియు పదవులలో ఉండవచ్చని కోఆర్డినేటర్ సూచించడంతో ఆ ఆలోచనను

పక్కన పెట్టారు. కొత్త రెగ్యులర్ డైరెక్టర్ బాధ్యతలు స్వీకరించినప్పుడు ఆ ప్రతిపాదనను ప్రయత్నించాలని అప్పుడు నిర్ణయించారు.

బోర్డ్ ఆఫ్ గవర్నర్స్ యొక్క తీవ్రమైన ఆసక్తి మరియు సంపూర్ణ మద్దతు ఉన్నప్పటికీ, IMXలో FDP నిర్వహణలో విషయాలు ఎందుకు తప్పుగా జరిగాయని ప్రొఫెసర్ అభిమన్యు ఆశ్చర్యపోయారు. ఆయనను 12 సంవత్సరాలు చిన్నదైన ఒక సోదర సంస్థకు డిప్యూటేషన్‌పై పంపినప్పుడు, ఆయన అన్ని మౌలిక సదుపాయాల సమస్యలను (తరగతి గదులు, ఎగ్జిక్యూటివ్ హాస్టల్, భోజనశాల మొదలైనవి లేకపోవడం) ఎదుర్కొన్నారు. అయినప్పటికీ, ఆ ఇన్స్టిట్యూట్ ప్రతి సంవత్సరం ఆరు నుండి ఎనిమిది FDPలను నిర్వహించగలిగింది. ఇప్పుడు అది ప్రతి సంవత్సరం డజనుకు పైగా కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తోంది. 2004 నుండి పదేళ్లలో, అది 650 రోజులకు పైగా సాగిన 100కు పైగా వారం రోజుల కార్యక్రమాలను నిర్వహించింది, వీటికి 2200 మందికి పైగా అధ్యాపక సభ్యులు హాజరయ్యారు, అయితే ఇదే కాలంలో IMX పది FDPలను కూడా నిర్వహించలేకపోయింది.

ఆయన చేసినదల్లా ఒక తాత్కాలిక మౌలిక సదుపాయాన్ని సృష్టించడం, FDP ఆలోచనను పూర్తిగా అంగీకరించిన ఒక అధ్యాపకుడిని FDP ఛైర్మన్‌గా నియమించడం (ఛైర్మన్ MDP బాధ్యతల నుండి FDP బాధ్యతలను వేరు చేస్తూ), మరియు కనీసం ఆరు క్రెడిట్లు ఉన్న అధ్యాపకుల వార్షిక పనిభారంలో FDPకి 0.5 క్రెడిట్ కేటాయించడం. ఆయన పట్టణంలో ఉన్నప్పుడు FDPని ప్రారంభించడం లేదా వీడ్కోలు ప్రసంగం చేయడం కూడా ఎప్పుడూ మానలేదు. ఆయన బాధ్యతలు స్వీకరించినప్పుడు అధ్యాపకులు, సిబ్బంది మరియు బోర్డు సభ్యులకు సమర్పించిన దృక్పథ ప్రణాళికలో, FDP అనేది యాజమాన్య విద్యకు ఒక పరోక్ష సహకారం అని దాని ప్రాముఖ్యతను నొక్కి చెప్పారు. ఒక కార్యక్రమంలో శిక్షణ పొందిన నలభై మంది ఉపాధ్యాయులు ఏటా 2000-4000 మంది విద్యార్థులకు ప్రయోజనం చేకూర్చగలరు. IMXలో అటువంటి ప్రాధాన్యత మరియు స్పష్టత లేదని ఆయన భావించారు. సీనియర్ ప్రొఫెసర్‌గా మరియు ఒకటి కంటే ఎక్కువసార్లు డీన్‌గా కూడా IMXను తన ఆధీనంలో ఉంచుకున్న 20 ఏళ్లకు పైగా, ఆయన ఎంతగానో ప్రయత్నించినప్పటికీ ఆ కార్యకలాపానికి ఊపునివ్వలేకపోయారు.

'బహుశా ఇప్పుడు ఈ రెండు సంస్థలు రూపుదిద్దుకున్న స్వరూపమే భిన్నమైనదేమో,' అని అతను అనుకున్నాడు. "బహుశా FDP లాగా అభివృద్ధి కార్యకలాపాలలో కాకుండా, IMX వాణిజ్య కార్యకలాపాలలో ఎక్కువగా నిమగ్నమవ్వాలి." దీనిని ఎలా ఛేదించాలనే విషయం అతనికి, ఏడవ డైరెక్టర్‌కు మరియు బోర్డు సభ్యులకు అంతుబట్టడం లేదు.